

În ceea ce privește articolul 107 TFUE, nu ar fi vorba despre un simplu transfer intern de resurse financiare, întrucât entitățile competente ar fi beneficiat în mod direct, în dublul lor rol de proprietari de întreprinderi de transport public, de atribuirea unor asemenea resurse și le-ar utiliza prin alocare directă de manieră selectivă în detrimentul sectorului privat. Astfel, entitățile competente controlează întreprinderile de transport public „ca și când ar fi servicii proprii”. Atribuirea de fonduri entităților competente ar fi indisociabil legată de un efect de favorizare, în măsura în care la momentul relevant, utilizarea fondurilor pentru activitatea economică a întreprinderilor municipale este deseori deja stabilită. Aceasta denaturează concurența și afectează comerțul între statele membre.

În plus, dat fiind caracterul de ajutor de stat al articolului 7a din NNVG, dar și independent de acesta, există o încălcare a articolului 108 alineatul (3) TFUE, din cauza faptului că Republica Federală Germania nu a notificat Comisiei articolul 7a din NNVG.

(¹) Decizia Comisiei Europene de a nu formula obiecții cu privire la măsura adoptată de Land Niedersachsen în temeiul articolului 7a din Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară) [cauza SA.46697 (2017/NN)] (JO 2018, C 292, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-661/20)

(2021/C 44/38)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: C. Hermes și R. Lindenthal, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, în măsura în care a dispensat programele de gestionare a pădurilor și modificările aduse acestora, exploatarea forestieră aleatorie și măsurile de prevenire a riscurilor pentru păduri, precum și eliminarea consecințelor daunelor cauzate de catastrofele naturale de cerința care impune, atunci când sunt susceptibile să afecteze în mod semnificativ siturile Natura 2000, de supunerea acestora unei evaluări corespunzătoare a efectelor lor potențiale asupra siturilor în cauză, în lumina obiectivelor de conservare a acestor situri, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) și al articolului 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (¹),
- constatarea faptului că, în măsura în care nu a adoptat măsurile corespunzătoare pentru a preveni deteriorarea habitatelor și perturbările cu un efect semnificativ în zonele speciale desemnate pentru protecția cocoșului de munte (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 și OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028), Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile ce rezultă din articolul 6 alineatul (3) și din articolul 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică,
- constatarea faptului că Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (²), în măsura în care nu a adoptat măsurile de conservare speciale necesare în ceea ce privește habitatul cocoșului de munte în cadrul ariilor de protecție OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013, Malá Fatra și OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU05, desemnate pentru a i se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria de răspândire,
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva Habitate, orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor potențiale asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă. În funcție de concluziile evaluării respective, autoritățile naționale competente aprobă planul sau proiectul doar după ce au constatat că nu are efecte negative asupra integrității sitului în cauză. În Republica Slovacă, Legea privind protecția naturii și Legea privind pădurile nu garantează că programele de întreținere a pădurilor, exploatarea forestieră aleatorie și măsurile de prevenire a riscurilor în privința pădurilor, precum și eliminarea consecințelor daunelor cauzate de catastrofe naturale sunt supuse obligației de a realiza o evaluare a efectelor potențiale asupra siturilor Natura 2000. Transpunerea corectă a articolului 6 alineatul (3) și a articolului 7 din Directiva nu a fost la data expirării termenului stabilit în avizul motivat și generează probleme care subzistă în prezent.

În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva Habitate, statele membre iau măsurile necesare pentru a evita, pe teritoriul ariilor speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea speciilor pentru care au fost desemnate respectivele arii, în măsura în care perturbările respective ar putea fi relevante în sensul obiectivelor prezentei directive. În conformitate cu articolul 7 din Directiva Habitate, această dispoziție se aplică atât în ceea ce privește siturile de importanță comunitară, cât și zonelor de protecție specială în temeiul Directivei Păsări. Slovacia a desemnat, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva Păsări, 12 arii de protecție specială destinate protecției cocoșului de munte, înscrise la anexa I la Directiva Păsări. Slovacia nu a adoptat însă măsurile adecvate pentru a împiedica daunele cauzate habitatelor cocoșului de munte și efectele negative importante asupra acestei specii în cele 12 arii de protecție specială.

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva Păsări, Republica Slovacă avea obligația de a adopta, în cele 12 arii de protecție specială desemnate pentru protecția cocoșului de munte, înscrise la anexa I la Directiva Păsări, măsuri speciale, inclusiv obligația de a stabili obiective de protecție specifice. Cu toate acestea, Republica Slovacă nu a adoptat programe de gestionare a ariilor protejate, în temeiul Legii privind protecția naturii, pentru habitatele cocoșului de munte în cele 7 arii de protecție specială.

(¹) JO L 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 5/vol. 2, p. 109.

(²) JO L 2010, L 20, p. 7.

**Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Comitetul unic de rezoluție împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta extinsă) din 23 septembrie 2020 în cauza T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank
AG/Comitetul unic de rezoluție**

(Cauza C-663/20 P)

(2021/C 44/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Comitetul unic de rezoluție (SRB) (reprezentanți: H. Ehlers, P.A. Messina, J. Kerlin, agenți, precum și H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Hypo Vorarlberg Bank AG

Concluziile recurrentului

Recurrentul solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2020, Hypo Vorarlberg Bank/Comitetul unic de rezoluție (T-414/17, EU:T:2020:437);
2. respingerea acțiunii în anulare;
3. obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.